

Zima

Sněží, sněží, všude bílo,
každé zvíře se ukrylo.
Stromy dávno opadaly,
potom sněhem zapadaly.
Teď už budou Vánoce,
těšíme se velice.

Michal Čotek, 3. tř.

ZPRAVODAJ KOBYLÍ DĚDINA 4/2010
ŠKOLNÍ PŘÍLOHA č. 4/ roč. XVII.

vzpomíná - přemýšlí - tvoří - baví - chválí - plánuje - nabízí

Mami, tati, pojd' si se mnou hrát... ... aneb neobvyklé setkání s rodiči

Ve čtvrtek 30. září se II. oddělení ŠD proměnilo v dětský koutek. Za prvňáčky přišli jejich rodiče a společně stavěli z lega, skládali puzzle, hráli stolní hry a zapotili se nad hlavolamy. Akce se líbila a na přání dětí si ji určitě zopakujeme.

Bariéry

To, že kolem nás žijí lidé, kteří to nemají až tak jednoduché, poznaly děti ve školní družině při návštěvě 14 – letého vozíčkáře Lukáše z Klobouk. Se svým handicapem se vypořádal zjevně dobře, byl usměvavý a vtipný a s dětmi komunikoval bez jakýchkoliv zábran. Prohlédl si vybavení ŠD a zapojil se do her s dětmi. Děti mu předaly svá výtvarná díla a dárky a nakonec se s ním vyfotografovaly.

vychovatelky ŠD

I letos nás navštívil Mikuláš

Za dveřmi zabrblali čerti. Otevřely se dveře a do nich vběhl malý bílý pejsek - andělíček. Hned za ním vešli dva andělé následováni čtyřmi nezbednými čerty. Teprve potom do třídy vstoupil Mikuláš. Prvňáčci pro něho měli nachystané dvě básničky a od andělíčků za odměnu dostali sladké perníčky.

A. Hochová a prvňáci

Slavnostní předávání slabikářů

Ve středu 24. listopadu jsme výjimečně ozeleli hodinu matematiky a zavítali jsme do místní knihovny. Valná většina z nás z toho měla nemalou radost. Místo lomených výrazů a zlomků nás totiž čekal úkol jiný, přímo bo-

gový. Jako patroni prvňáčků jsme jim měli předat jejich druhý slabikář.

A to nebylo vůbec jednoduché! Prvňáčci totiž museli nejprve vyřešit tři úkoly. Za ty potom dostali klíče, kterými odemkli hrad a vysvobodili princeznu. Patroni se samozřejmě snažili svým svěřencům pomoci a nutno dodat, že někteří se u toho celkem zapotili. Nakonec se všem podařilo úkoly splnit a zasloužit si tak nové slabikáře. Každý deváták předal knihu právě svému prvňáčkovi.

O tom, že z nich měli naši malí kolegové obrovskou radost, svědčily jejich zářící oči a široké úsměvy na rtech. Snad jim budou dobře sloužit, až se budou učit písmenka, slabiky a slova.

Žáci devátáci

Prvňáčci pouštěli draky

Na úterý 2. listopadu jsme si naplánovali pouštění draků. Když se odpoledne na stromech nehnul ani lísteček, věděli jsme, že nebude jednoduché dostat je na oblohu. Ale prvňáčky, ani jejich rodiče to neodradilo a školní hřiště se zaplnilo pestrobarevnými draky různých tvarů a velikostí. Největšího draka si přinesl Kubík Studýnka (měl to také nejbliž). I když se některým drakům nejdříve moc nechtělo, nakonec se na nás všichni dívali pěkně z výšky.

Alena Hochová, třídní učitelka

Třetáci v muzeu

Prohlídka pro třetáky proběhla v muzeu 18. listopadu. Nejprve nám paní Vaněčková ukázala fotografie ze starého Kobyly, např. starou školu. Potom nám ukázala dívčí pokoj s malovaným nábytkem. Paní Vaněčková na nás byla hodná. Dala nám potěškat staré žehličky. Doslova jsem byla nadšená z pokoje pro hosty. V tomto pokoji byl také zouvák a vše tam bylo moc pěkné. Ale byl čas se rozloučit. Paní Vaněčkové jsme poděkovali a utíkali do školy na další vyučování.

Natálie Dudová, 3. tř.

18. 11. jsme se šli podívat do kobylyského muzea, jak pracovaly naše pra pra prababičky. Provázela nás paní Vaněčková. Byla na nás moc hodná. Viděli jsme různé staré věci. Moc se nám tam líbilo. Nejvíce nás zaujaly pračky, kroje, žehličky, zouvák na boty. Bohužel jsme to museli opustit, protože jsme spěchali na další vyučování.

Jakub Haman, Šimon Chytka, 3. tř.

Podzim

Na podzim se listí zelená, červená,
samá barva nádherná.

Je to taková krása,
až mé srdce jásá.

Příroda je nádherná,
protože je barevná!

Eliška Vykydalová, 3. tř.

Lov jelena siky

Na přelomu srpna a září jsme jeli k našim známým do Mariánských Lázní. Strýc je myslivec a jelikož mě myslivost moc baví, chodil jsem s ním každý den na ranní šoulačky a na večerní čekanou. Vždycky je na co se dívat.

Jednoho dne jsme na šoulače pozorovali majestátního jelena evropského, který na louce obklopené lesem troubil a naháněl svou tlupu. Poblíž ležel srnec se srnou ve vyšší travině u lesa, do toho všeho zpívali vrabci v šípkovém keři a strakapoud ťukal do vysokého dubu. Náhdera!

Na čekané toho osudného podvečera jsme seděli v lese na starém posedu u vesničky Mrázov. Do zeleného křoví a houští důstojně vkráčel jelen sika. Strýc si nabil kulovnici a zamířil. Vyšla rána. Jelen zůstal v ohni. Když jsme přišli se strýcem k zhaslému kusu, uřízl jsem ze smrčku poblíž větvičku, a jak je zvykem, sundal jsem si klobouk, dal jsem větvičku na něj, pak jsem větvičku oťel o ránu, dal jí i s kloboukem strýci a podal jsem mu ruku se slovy LOVU ZDAR. Strýc na to LOVU DÍK. Jelena jsme na místě vyvrhli a pak odvezli pověsit do šopy ke strýcovu otci.

Druhý den jsme jelena přivezli domů a zpracovali. A pak

už bylo jen velké pochutnání. Jelena jsme si opravdu pořádně užili- jednou na lovu a mockrát na talíři. Dobré bylo obojí.

Dovolená v Mariánských Lázních se velice vydařila. Doufám, že příští rok tam zase alespoň na pár dnů pojedeme.

Viktor Zálešák, 7. tř.

P.S. Z mysliveckého slovníku:

šoulačka-chození po revíru, pozorování zvěře

čekaná- čekání na zvěř na posedu

být v ohni- po zásahu zůstat ležet na místě

zhaslý- uhynulý

Barbie

Panenko Barbie mám ráda už od raného dětství. Maminka mi čítávala její knížky a já jsem podle nich hrála divadlo. Proto je to má oblíbená literární postava.

Barbie má dlouhé blondáté vlasy, které září jako slunce v pravé poledne. Sahají zhruba do půlky zad a jsou vždy vzorně uhlazené. Její obličej je prostě perfektní. Čelo není nízké, ani vysoké. Zdobí ho akorát jedno mateřské znaménko. Na svět se dívá svýma velkýma modrýma očima. Její drobný nosík se dá lehce přehlédnout. A rudé rty svádí Kena po každé k polibku. Má spíše bledší pleť, proto svůj vzhled vždy doladí tmavším make-upem.

Stejně jako obličej je perfektní i její tělo. Každého jistě zaujmou její dlouhé štíhlé nohy, na kterých většinou nosí růžové boty na podpatku. Na nehtech jejích jemných pěstěných rukou září už zdáli křiklavě růžový lak na nehty. Všechno oblečení jí padne jako ulité.

Svět asi neviděl hodnější a laskavější děvče. To ona řekla jako první známou slavnou větu: „Chci světový mír!“ Také nechce, aby zbytečně umíraly a trpěly děti v Africe, Asii a v jiných zemích světa. I když se zdá být dokonalá... Není! Často, když si myslí, že se nikdo nedívá, začne se šourat v nose. I přesto se stala slavnou herečkou a modelkou. Téměř nikdo neví, že se v únoru 2004 rozešla se svým dlouholetým přítelem Kenem a následně svou oslňující krásou okouzila Blaina. Jejich vztah však neměl dlouhé trvání a po třech letech se Barbie opět vrátila ke své největší lásce, Kenovi.

Nyní je této dámě 51 let. Na svůj věk vypadá stále velmi dobře. Pořád září v různých filmech. Doma má přes čtyřicet zvířat – pandy, koně, psy, kočky a zebry. Co ještě dodat? Barbie je hodná, pracovitá, mírumilovná žena, která miluje záblesky fotoaparátu a růžovou barvu!

Pavína Skácelová, 8. tř.

V hodinách rodinné a občanské výchovy v 6. ročníku se probírala svatba. Šestáci si na ni zahráli a vy si přečtěte, jak to dopadlo.

Svatba v 6.A

Dne 14. října jsme v naší třídě prožili krásný den. Byla svatba. Ženil se Mirek Tlach s Gábinou Marečkovou. Mirek měl krásné oblečení a vypadal jako opravdový džentlmen. Gábině to v bílém moc slušelo, dokonce měla na hlavě i nádhernou korunku. Patříčně vystrojené byly i družičky a svatební rodiče a svědci. Prostě všichni.

A už se ozývají první tóny svatebního pochodu a průvod se dává do pohybu. Oddávající „pan farář“ Pavel Blažej už čeká, aby spojil životy Mirka a Gábiny. Vypadá a tváří se jako skutečný pan farář a úplně to prožívá. Tak, že Gábina se celá červená a Mirek je docela vážný. Slavnostní řeč, manželský slib - a Gábina je Tlachová. Ještě blahopřání, naházet na novomanžele trochu rýže pro štěstí a hurá na hostinu. Ta byla! Do mísy jsme nalili kofolu, to byla jako polévka. Měli jsme také jednohubky a svatební Krtkův dort, který upekli sám ženich! Akorát, že skoro všechno snědl Tonda... Po hostině házela nevěsta kyticí. Chytila ji Terka Kovářová, takže se asi bude vdávat... Sólem pro ženicha a nevěstu a krátkou diskotékou svatba skončila. Byl to super den.

Svatebčané z 6.A

Svatba v 6. B

„Máš-li lásku, máš všechno.“

Naše paní učitelka Lekešová, která nás učí občanskou výchovu, nám všem žákům ze 6. B dala za úkol zorganizovat svatbu. Ve třídě jsme si rozdělili role a začali nacvičovat. Ze začátku nám to šlo skvěle, ale když se pak pořádně zkoušelo, někteří ztratili zájem se na svat-

bě podílet a málem se nám to celé rozpadlo. Ti, kteří se snažili nejvíc, byli z toho hodně zklamaní. Ale tak to asi v životě chodí. Nenechali jsme se odradit a přípravy pokračovaly. A už je to tady. Je středa 13. října. Už za chvíli si ženich Vojta s kyticí přijde pro krásnou nevěstu Magdu v bílých šatech. Svatební hosté vcházejí do „kostela“, kde už je všechno připraveno k tomu, aby svatební obřad mohl začít. Pan farář Martin obřad provedl s velkou vážností. Naši snoubenci si navzájem řekli ano, složili manželský slib, vyměnili snubní prstýnky a první manželský polibek. Svatba proběhla dokonale a jak se sluší a patří, zakončili jsme ji svatební hostinou. Byl to krásný den, i když jenom „jako“.

Leona Svrčková, 6. B

Vánoce

O Vánocích padá sníh,
my jedeme na saních!
Pod stromečkem už jsou dárky,
ne abys dnes jedl párky!
Neuvidíš prasátko!
Když nebudeš jíst, uvidíš ho zakrátko!

Eliška Výkydalová, 3. tř.

Zlaté prasátko

O zlatém prasátku jste už asi všichni slyšeli. Ale viděli jste je? Lindě se to možná podařilo. Ale dost možná se jí to jen zdálo...

A víte, že takové prasátko to vůbec nemá lehké? Pojd'te se přesvědčit.

Je krásné zimní ráno, sníh na silnicích se třpytí a jemně paprsky slunce pomaloučku probleskují zpod mraků. Probouzím se do toho krásného rána. Vyskočím z postele a křičím: „Jupííí, Vánoceee!“ Co nejrychleji se oblékám, nasazuji si kulicha na hlavu, šál kolem krku, rukavice na ruce a už jsem venku. Samou radostí padám do sněhu a užívám

si ten báječný začátek dne. A jak se tak válím v tom jemném bílém sněžku, říkám si: „A co kdybych letos na Vánoce třeba zkusila celý den nejíst, abych viděla to zlaté prasátko, o kterém všichni pořád mluví? Proč ne?“

Jak jsem si řekla, tak se stalo. Vrátila jsem se domů, zabalila jsem se do deky u televize a koukala se na pohádky. To abych zapoměla, že mám hlad. Zhlédla jsem už snad všechny, co dávali. Podívala jsem se na hodiny. Teprve tři. A já bych tak jedla! K tomu mně tak strašně kručelo v břiše, že jsem se zvedla a rozhodla se, že půjdu navštívit moji kámošku. Bydlí jen kousíček od našeho, tak proč se neprojit. A hlavně zapomenout... Jenže to nešlo! Protože už bylo odpoledne, většina lidí doma smažila kapra. Ta vůně se linula až ven a já jsem měla čím dál větší hlad. To je hrozné, říkala jsem si. To snad ani do toho večera nevydržím. Statečně jsem pokračovala v cestě ke Katce. Zazvoním. Přichází mi otevřít její mamka, v ruce tácek plný dobrého a voňavého cukroví. Ta vůně byla tak vábívá, že jsem si musela zacpat nos, abych náhodou, z toho hladu, rychle nějaký ten kousek nesebrala a nesnědla. Řekla jsem, že jsem se jen Katky chtěla na něco zeptat, ale že to už není důležité, a utíkala jsem co nejrychleji domů.

Cítím usmaženého kapra a vůni bramborového salátu, cinkají příbory. Hm, bude večere. Usedli jsme ke stolu a všichni se pustili do jídla. Jen já jsem pořád seděla a pokukovala ven. Vtom se před oknem něco mihlo. Něco zářivého a docela mrňavého. Co to? Že by to bylo to prasátko? To, o kterém všichni mluví? Je to možné, ale kdo ví, co to opravdu bylo. Možná jsem měla jen nějaké vidiny z hladu. Ale byla jsem pyšná, že jsem to dokázala celý den vydržet, a s velkou rychlostí a ještě větší chutí jsem se pustila do jídla. Večere byla výborná a myslím, že nejen ta. Výborný, nebo spíš nádherný, byl celý vánoční den.

Linda Rozsypalová, 8. tř.

Už to zase začíná! Jak já ty Vánoce nemám rád! Jsem zlaté prasátko, ale mezi kamarády prasátka mně říkají Josífek. A všichni lidé mě chtějí na Štědrý den uvidět. Nechápu, proč zrovna mě? Bude to asi tím, že jako malý jsem se narodil zlatý. Ostatní prasátka jsou normální, jen já se liším. Vlastně žiju jen pro ten jediný den – Štědrý. Lidé drží od rána hladovku a musí to vydržet až do štědrovečerní večere. Když to opravdu vydrží, měl bych se jim mihnout před očima. No dovedete si to představit? Být ve stejný den, hodinu, minutu a ke všemu i sekundu na více místech a mihnout se lidem před očima? To jsem nikdy nestihl! Vždyť je to zcela nemožné. A proto se neobjevím všem, i když bych moc chtěl, protože vím, že je to nespravedlivé. Ptal jsem se strejdy Ježíška, jak to všechno stíhá, a ten mi řekl, že zrovna nemá čas. Takže to letos zase asi nestihnou. Ach jo, všichni se na tento den moc těší a obzvláště děti, ty se nemůžou dočkat toho kouzelného zvuku zvonečku, kterým zazvoní Ježíšek u stromečku. No a co já? Pravý opak! Moc se těším, kdy už to skončí, všechno to lítání sem a zase tam. A já s chutí poletím domů. Jinak si žiju docela luxusně. Bydlím v nebičku na jednom načechráném obláčku. Nejradši mám svoji postel. Je naplněná růžovým peřím a taky pěkně vo-

ňavoučká. Jsem moc pyšný na svou koloběžku poháněnou slunečním paprskem a osvětlenou měsíčním svitem. A ještě něco, málem bych na to zapomněl. Mám svou prasečí slečinku Žofinku. Chodíme spolu na procházky, někdy ji vyvezu na své koloběžce a ona mi občas něco dobrého uvaří. Nejraději mám její čokoládovou pěnu, našlehanou jako obláček a sypanou hvězdným prachem. Takovou ani na zemi nemáte! No, mám se prostě fajn. Vám všem, co kvůli mně držíte hladovku, a já ne a ne se objevit, se omlouvám. Tak hezký Štědrý den a možná na viděnou!

*Jménem zlatého prasátka Josífka
Lenka Rusňáková, 8. tř.*

Zimní radosti

Padá vločka z oblohy,
za ní druhá, třetí,
už se úsměv rozzářil
na tvářičkách dětí.

Ve skříni teď hledají
rukavice, čepice,
protože teď nad krajinou
prohání se vánice.

Už se těší, jak ten sníh
budou brázdit na saních.

Postaví si sněhuláky
a pro ptáčky krmítko,
doma potom u krbu
ohřejí se drobátko.

Kristýna Ševcová, 7. tř.

Na hokeji

S dědou jsme velcí fanoušci Komety Brno, a tak kdykoli se nám podaří sehnat lístky, vyrazíme do Brna na zápas. Získat lístky je ale docela tvrdý oříšek, protože Kometu chodí podpořit mnoho fanoušků. O to větší radost potom máme.

Tentokrát jsme se vydali na zápas s Karlovými Vary. V Brně jsme po dlouhém hledání místa konečně zaparkovali a vyrazili ke stadionu. Aby se mi líp fandilo, navlékl jsem si na sebe dres, šálu a kšiltovku Komety.

Sotva jsme dosedli na svá místa, rozhodčí vhodil puk a hra začala.

A už Kometa střílí a puk letí přímo do branky. Karlovarský brankář nemá žádnou šanci střelu chytit. Lidé volají hurá, gól a nadšeně opakují jméno střelce, přitom točí svými šálami. Volal a točil jsem taky. Bylo to super! A než se nadějeme, už zase troubí klakson, čímž vyhlásí konec třetiny. Jelikož nám po tom velkém fandění pořádně vyhládlo, jdeme si na nějaké to občerstvení. Kromě pití na to padly dvojce tyčinky a brambůrky. Teď už zase zpátky na místa, sudí zapíská a hra pokračuje. Fandíme o sto šest. Klakson znovu zatroubí, ale to už ne na pře-

stávku, ale na konec zápasu. "Kometa vyhrála! Hurá!" zase všichni volají a přitom stejně točí svými šálami. Hokejisté Komety celému stadionu děkují za velkou podporu, zamávají na pozdrav a odbruslí do kabin.

Pomaloučku všichni opouštíme stadion a my se vracíme ke svému autu a odjíždíme domů. S hrdostí a moc prima pocitem, že jsme svým fanděním přispěli k dalšímu vítězství naší milé Komety.

Štěpán Gala, 7. tř.

Zase v Radosti

Pátek 5. listopadu byl pro nás osmáky a deváťáky pěkný den. Slavnostně oblečení jsme se totiž vydali na divadelní představení O věrném milování Aucassina a Nicoletty. Tato hra byla jiná, vážnější, než na jaké jsme v Radosti zvyklí. Šlo o milostný příběh dvou lidí, jimž život kladl do cesty spoustu nástrah, aby nakonec všechno dobře dopadlo a láska zvítězila nad pýchou a lidskou hloupostí. V představení jsme mohli slyšet spoustu pěkných písniček, které posouvaly příběh dál a dělaly ho zajímavějším. Často bylo slyšet výbuchy smíchu, protože některé dialogy byly velmi vtipné. Zvlášť se nám líbily scény, které se odehrávaly v zemi „Tramtárie“. Ještě dnes je občas na chodbách školy možné zaslechnout pozdrav „čungus“. Z divadla jsme odcházeli s veselou náladou. To se projevilo i na zpáteční cestě autobusem, kdy jsme se za zpěvu písní mužské části zájezdu na oslavu hokejového klubu Kometa Brno, vraceli spokojeni domů.

Žáci osmáci

Užitečná návštěva

Už je to tu! Jsme v deváté třídě a čeká nás asi dosud nejdůležitější, přímo životní rozhodnutí. O tom, jaké bude, aspoň přibližně, naše budoucí povolání, na jakou školu se přihlásit.

Aby se nám líp rozhodovalo, jeli jsme na radu na Úřad práce do Břeclavi. Byla to pro nás velice užitečná návštěva, protože jsme se dověděli, podle čeho si máme vybírat a jak se zachovat v určitých situacích. Po diskusi jsme si ještě udělali test našich zájmů a podle profesioqramu, který nám vyšel, nám paní zase ještě poradila, která škola by nám asi vyhovovala. Byla to i trochu zábava a překvapení, protože nám vyšly profese, o kterých jsme vůbec ani neuvažovali nebo nevěděli, nebo které bychom dělat nikdy nechtěli. Nebo jsme netušili, že pro ně máme vložku.

Odcházeli jsme spokojeni a většinou i plně rozhodnutí.

N. Bařinová, L. Glušťíková, L. Jurasová, 9. tř.

Dějepisný projekt

V hodinách dějepisu jsme probírali 1. světovou válku. K tomu jsme si promítali film Na západní frontě klid. Díky tomu jsme si dokázali živě představit, jak se tehdy ve válce bojovalo. Na základě získaných vědomostí jsme si vytvořili vlastní 3D projekt. Rozdělili jsme se na 2 skupiny – kluci a holky – a pustili jsme se do práce. Během dvou vyučovacích hodin jsme dokázali z hlíny, látky, polystyrénu, papíru, provázku a jiných užitečných věcí znázornit boj vojáků v zákopu na německo – francouzské hranici

Povedlo se nám to líp, než jsme si mysleli. Měli jsme tak radost z práce i z výsledku. Naše výtvary můžete posoudit sami – jsou k vidění u hlavního vchodu do školy.

Markéta Petrásková, Lenka Rusňáková, 9. tř.

Florbalový turnaj

Ve středu 24. listopadu jsme reprezentovaly naši školu na florbalovém turnaji v Šitbořicích. Šlo o okresní kolo. Moc jsme se těšily, přestože jsme v této sestavě (Karolína Damborská, Nikol Varmužová, Kateřina Kovářová, Martina Lovečková, Adéla Holomáčková, Sabina Damborská, Tereza Blanářová, Žaneta Barvíková, Magda Mikulicová) soutěžily prvně. K tomu nám na poslední chvíli onemocněly 3 hráčky, takže jsme nastupovaly do boje docela oslabené. Proto jsme si od soutěže příliš neslibovaly a 2. místo nás moc potěšilo. Soupeřky hrály výborně, ale nelíbilo se nám, že jim rozhodčí nadřoval. Nám pískal všecko a jim nic. (A to prý píská profesionální zápasy!) To nás hodně štvalo. Přesto se nám turnaj líbil. Florbal nás tak nadchl, že nám p. uč. Lekešová založí florbalový kroužek.

holky – florbalčky ze 6. a 7. třídy

Naše sportovní úspěchy

4. 10. Okresní přebor v přespolním běhu
mladší žákyně – Nikol Musilová – 1. místo
starší žákyně – Kateřina Mikulicová – 3. místo
mladší žáci – družstvo Vít Osička, Kamil Rusňák, Ali Abazi, Vlastimil Klíš – 3. místo

21. 10. Okresní přebor ve stolním tenisu
mladší žáci – družstvo Jan Poulík, Vítek Hoch, Miroslav Tlach, Josef Kubík – 2. místo

18. 11. Okrskové kolo v halové kopané
starší žáci – družstvo – 1. místo (postup do okresního kola)

30. 11. Okresní finále v halové kopané
5. místo (Lukáš Otýpka, Karel Bařina, Jiří Otáhal, Patrik Kunč, Pavel Springer, Lukáš Dobeš, Jiří Možný, Jiří Soukal, Michael Kocourek, Ondřej Bařina)

Vít Damborský

Přírodovědný klokan

Ve středu 20. října proběhla na naší škole soutěž Přírodovědný klokan. Své znalosti ze zeměpisu, matematiky, přírodopisu a fyziky si porovnálo 16 žáků z osmé a deváté třídy. Zvítězil Jiří Možný (9. třída), který získal 81 bodů, na druhém místě byla Michaela Černá (8. třída) se 74 body a jako třetí se umístil deváták Karel Bařina se 73 body.

Všem blahopřejeme a už se těšíme na jaro na Matematického klokana.

Marie Jandová

Informace pro vycházející.....

- pro první kolo přijímacího řízení může žák podat tři přihlášky
- přihlášku ke studiu odevzdá žák řediteli střední školy do 15. března
- pro první kolo přijímacího řízení se stanoví jednotně termín přijímací zkoušky ve středních školách v pracovních dnech od 22. dubna do 7. května 2011
- Den konání zkoušky stanoví ředitel střední školy
- zmeškání termínu pro podání přihlášky nelze promítnout
- rozhodnutí o přijetí nebo nepřijetí zašle ředitel školy do 7 dnů po termínu konání přijímací zkoušky
- odvolání proti rozhodnutí ředitele o výsledku přijímacího řízení lze podat ve lhůtě 8 pracovních dnů od doručení rozhodnutí
- pro potvrzení uchazeče stát se žákem příslušného oboru vzdělávání na dané střední škole slouží zápisový lístek
- zápisový lístek bude předán zákonnému zástupci dítěte na třídní schůzce v úterý 18. ledna 2011
- zápisový lístek odevzdá uchazeč řediteli střední školy nejpozději 5 pracovních dnů ode dne, kdy mu bylo doručeno rozhodnutí o přijetí
- ve škole, kde uchazeč zápisový lístek neuplatní, ztratí nárok stát se jejím žákem
- žák musí doložit doklad o ukončení 9. ročníku

Marta Pešová